

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 23/03/18

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Θέμα: «Υποβολή αιτήματος για την εφαρμογή των δικαστικών αποφάσεων και την αποκατάστασή των δικαιωθέντων εκπαιδευτικών, των επιτυχόντων του γραπτού διαγωνισμού ΑΣΕΠ 2008»

Σχετικά με τη συνημμένη επιστολή, μέσω email, παρακαλείσθε για την τοποθέτηση σας, σε όσα εμπεριέχονται σ' αυτή. Το θέμα ενδιαφέρει αρκετούς συμπατριώτες και συγκεκριμένα μας το έθεσε οι κοι Ν. Αγγέλικας, , Ν. Μαλλιαρός, , Χ. Σοροβέλης, τηλ. και η κα Κ. Γεωργακοπούλου, -----

και μάλιστα ζητούν να τους μεταφέρουμε την απάντηση του αρμόδιου Υπουργού.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Βουλευτής Αχαΐας
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος

M AM

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Θέμα: Άμεση εφαρμογή των δικαστικών αποφάσεων που δικαιώνουν εκπαιδευτικούς- επιτυχόντες γραπτού διαγωνισμού ΑΣΕΠ

Το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών αποφάνθηκε τη δικαίωση εκπαιδευτικών κατόπιν γραπτού διαγωνισμού του ΑΣΕΠ του 2008, που έχασαν τις θέσεις διορισμού τους κατά τα παλαιότερα έτη. Ενώ, αρχικά η Διοίκηση του Υπουργείου Παιδείας έδειξε ένα θετικό πρόσωπο για να υλοποιήσει τις δεσμευτικές δικαστικές αποφάσεις, εντούτοις, άλλαξε ξαφνικά πλώρη και προσανατολίζεται στην άρνηση διορισμών τους.

Ως δικαιωθέντες εκπαιδευτικοί με παιδαγωγική και γνωστική εμπειρία αδυνατούμε να αντιληφθούμε μια τέτοια εχθρική ενέργεια απέναντι σε πολίτες μιας δημοκρατικής χώρας που υπερασπίζεται τα δικαιώματα των εργαζομένων. Σε μια εποχή, όπου ομολογουμένως υπάρχουν χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών, όπως άλλωστε έχουν αναφέρει επανειλημμένως όλοι οι Υπουργοί Παιδείας, καλούμε την Κυβέρνηση να τηρήσει την έννοια της Δικαιοσύνης, της Διαφάνειας και της Αξιοκρατίας, προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας και ειδικά των μαθητών ανά την Ελλάδα.

Ως δικαιωθέντες εκπαιδευτικοί είμαστε πεπεισμένοι πως θα τηρηθεί η ρήση του Αριστοτέλη: «Ο Νομοθέτης είναι ο ιδρυτής της πόλης, επιφορτισμένος να την εφοδιάσει με τους στέρεους αρχικούς θεσμούς». (Αριστοτέλους Πολιτικά)

Με εκτίμηση

Δικαιωθέντες εκπαιδευτικοί - Επιτυχόντες γραπτού διαγωνισμού ΑΣΕΠ

Τα τελευταία χρόνια είναι επιτακτική, περισσότερο από ποτέ, η ανάγκη μόνιμων διορισμών σε όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης. Στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση ένα μεγάλο ποσοστό αναπληρωτών εκπαιδευτικών καλύπτουν μόνιμες, πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση πολλά τμήματα των Πανεπιστημίων αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα υποστελέχωσης, με αποτέλεσμα να αναπροσαρμόζουν τους οδηγούς σπουδών, περιορίζοντας και καταργώντας μαθήματα εις βάρος της εκπαίδευσης των φοιτητών. Και όλα αυτά συμβαίνουν τη στιγμή που η κυβέρνηση πραγματοποιεί νέες προσλήψεις σε διάφορους οργανισμούς και υπηρεσίες του στενού και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Σαφώς και τάσσομαι υπέρ της απόφασης για νέες προσλήψεις όπου υπάρχει πραγματική ανάγκη. Ωστόσο, σε συνθήκες οικονομικής κρίσης και δημοσιονομικής στενότητας είναι απορίας άξιον γιατί δεν καλύπτονται άμεσα οι ανάγκες στους τομείς της Υγείας και της Παιδείας. Οι τελευταίοι τομείς είναι νευραλγικοί για τη λειτουργία ενός κράτους και, όμως, παρατηρεί κανείς με εύλογη απορία πως το κράτος, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την Εκπαίδευση, και κυρίως την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια, στηρίζεται σε ένα σύστημα περιοδικών προσλήψεων αναπληρωτών, το οποίο, μάλιστα, εγείρει ζητήματα αναξιοκρατίας. Μάλιστα, ζητήματα αναξιοκρατίας και ενδεχομένως διαβλητότητας εγείρονται αναφορικά και με τον τρόπο των τελευταίων προσλήψεων ορισμένων εκπαιδευτικών. Την ίδια στιγμή, πολλοί επιτυγχόντες εκπαιδευτικοί του Διαγωνισμού του Α.Σ.Ε.Π. που έχουν δικαιωθεί από τη Δικαιοσύνη διεκδικούν το διορισμό τους, ενώ το αρμόδιο υπουργείο τηρεί στάση αναμονής.

Αναλυτικά, μέχρι πριν από λίγα χρόνια, οπότε και έγιναν οι τελευταίες προσλήψεις στην Εκπαίδευση, υπήρξαν εκπαιδευτικοί που διορίστηκαν με τρόπους, που μόνο αξιοκρατικοί δεν θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν. Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημανθεί ότι δεν κατηγορώ αυτούς που εκμεταλλευόμενοι τις ασάφειες, τα κενά ή τις ευνοϊκές ρυθμίσεις του Νόμου, διορίστηκαν. Ωστόσο, επιτακτική είναι η ανάγκη να διοριστούν και όσοι πέτυχαν στο γραπτό διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π. και δικαιώθηκαν από τη Δικαιοσύνη. Μάλιστα, προκαλεί απορία του γεγονός ότι το αρμόδιο υπουργείο δεν συμμορφώνεται με τις αποφάσεις Δικαιοσύνης, τη στιγμή που τα κενά των εκπαιδευτικών είναι περισσότερα από οποιαδήποτε άλλη χρονική στιγμή.

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι οι εκπαιδευτικοί που απολύονταν από τα ιδιωτικά σχολεία, διορίζονταν, χωρίς εξετάσεις, αφού υπηρετούσαν δύο χρόνια ως αναπληρωτές, και συνήθως σε μεγάλα αστικά κέντρα, όπου και η έδρα των σχολείων που μέχρι πρόσφατα δίδασκαν. Και αυτό, τη στιγμή που υπήρξαν άλλοι συνάδελφοι που πέτυχαν σε γραπτό διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π. και διορίστηκαν σε περιοχές μακριά από τον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους. Η αδικία είναι εμφανής: ο ένας εκπαιδευτικός, επειδή τον προσέλαβαν σε ένα ιδιωτικό σχολείο (δεν γνωρίζουμε τα κριτήρια πρόσληψής του) διορίζεται μόνιμα χωρίς εξετάσεις στον τόπο μόνιμης κατοικίας του, και ο άλλος, αφού πετυχαίνει σε γραπτό διαγωνισμό, υπηρετεί ακόμα στην περιφέρεια, μέχρι να συγκεντρώσει τα μόρια, για να μετατεθεί στον τόπο όπου διαμένει η οικογένειά του. Οι προερχόμενοι, μάλιστα, εκπαιδευτικοί από την ιδιωτική εκπαίδευση, που δεν έχουν ακόμα διοριστεί, προηγούνται στον πίνακα αναπληρωτών εκπαιδευτικών από τους επιτυγχόντες του Α.Σ.Ε.Π., λόγω της προϋπηρεσίας που απέκτησαν από το ιδιωτικό σχολείο που εργάζονταν. Άλλο παράδειγμα που αξίζει να επισημανθεί είναι το γεγονός ότι υπήρξαν εκπαιδευτικοί που διορίστηκαν χάρη στην προϋπηρεσία που απέκτησαν διδάσκοντας στην Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη

(Π.Δ.Σ.). Και ποια τα κριτήρια, για να διδάξει κανείς στο Πρόγραμμα Π.Δ.Σ. Κανένα απολύτως! Κάθε Διεύθυνση αποφάσιζε ποιους θα προσλάβει κατά το δοκούν, αφού εκ του Νόμου δεν είχαν συγκεκριμενοποιηθεί τα κριτήρια πρόσληψης. Αλήθεια, πόσοι υπήρξαν εκείνοι που διορίστηκαν, αφού απέκτησαν προϋπηρεσία που τους δόθηκε από το Πρόγραμμα Π.Δ.Σ.; Μάλιστα, για όσους δίδασκαν σε τέτοιο Πρόγραμμα, σε δυσπρόσιτο σχολείο, η προϋπηρεσία τους μετρούσε διπλά, και έτσι διορίστηκαν μία ώρα αρχύτερα. Ό, τι γράφω είναι πέρα για πέρα αληθές και μπορεί να επαληθευτεί εύκολα μέσα και από τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών. Μπορεί να ενοχλήσω με αυτά που γράφω ορισμένους που τάσσονται κατά του Διαγωνισμού, προφανώς για τους δικούς τους λόγους, αλλά περισσότερο ενοχλητική είναι η αδικία για όσους, κατόπιν εξετάσεων, προσπαθούν να πετύχουν το διορισμό τους, καθώς και η απάθεια και η προκλητική κωλυσιεργία κάποιων απέναντι σε αυτήν την αδικία.

Η τελευταία μεγιστοποιείται, όταν λάβει κανείς υπόψη του ότι όλοι αυτοί διορίστηκαν, αξιοποιώντας τα κενά του Νόμου και τις ειδικές ρυθμίσεις, σε αντίθεση με τους συνάδελφους τους που πέτυχαν στο γραπτό διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π. Αναλυτικά, το 2015 εκδόθηκε η 527 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία κρίνονται ουσιαστικά αντισυνταγματικοί όλοι οι διορισμοί που έγιναν με βασικό κριτήριο την προϋπηρεσία, καθώς «οι προσλήψεις αυτές... δεν είχαν υπαχθεί στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής». Για αρκετά χρόνια, λοιπόν, προσλαμβάνονταν στην Εκπαίδευση κάποιοι εκπαιδευτικοί με αναξιοκρατικό και διαβλητό ως προς την απόκτηση της προϋπηρεσίας τους τρόπο, καθώς στη θέση τους θα έπρεπε να βρίσκονται επιτυχόντες του γραπτού διαγωνισμού του Α.Σ.Ε.Π. Μάλιστα, οι πρόσφατες αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών για τους επιτυχόντες εκπαιδευτικούς του Διαγωνισμού του Α.Σ.Ε.Π. αποδέχτηκαν το βάσιμο και παραδεκτό των αιτημάτων τους και αναπέμπουν την υπόθεση στη Διοίκηση, δηλαδή στο Υπουργείο Παιδείας, για να αποκαταστήσει τη γενόμενη αδικία, δηλαδή τον κατά παράλειψη διορισμό τους. Τώρα, όσοι διορίστηκαν διορίστηκαν. Τι θα γίνει όμως με όλους τους δικαιωμένους από τα δικαστήρια επιτυχόντες;

Ουσιαστικά, δεν προσλαμβάνονται στη Δημόσια Εκπαίδευση οι εκπαιδευτικοί που πέτυχαν στο γραπτό διαγωνισμό που προκήρυξε το ίδιο το υπουργείο Παιδείας και που διενήργησε το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού και ενώ η Δικαιοσύνη αναγνώρισε την αδικία που υπέστησαν με το μη διορισμό τους. Είναι σαν το ίδιο το κράτος να ακυρώνει τον εαυτό του, καθώς ο Διαγωνισμός αυτός, παρά τα όποια προβλήματά του, υπήρξε ένα αδιάβλητο σύστημα αξιολόγησης συγκριτικά με την προϋπηρεσία που αποκτήθηκε χωρίς συγκεκριμένα κριτήρια. Αλήθεια, σε ποιο κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν γίνονται δεκτές οι αποφάσεις της Δικαιοσύνης; Επισημαίνω ότι δεν στόχευσα στο να στρογγυλέψω τα πράγματα ή να εξωραϊσω καταστάσεις, αλλά να αποτυπώσω την πραγματικότητα και την αδικία, όπως οι ίδιες οι αποφάσεις της Δικαιοσύνης επισημαίνουν.

Τη στιγμή που τα κενά σε όλες της βαθμίδες της Εκπαίδευσης είναι χιλιάδες, πρέπει να γίνουν άμεσα μόνιμοι διορισμοί. Δεν πρέπει, όμως, να αγνοηθούν οι αποφάσεις της Δικαιοσύνης και οι επιτυχόντες εκπαιδευτικοί που ανεβαίνουν τώρα και χρόνια τον δικό τους Γολγοθά.

ΥΓ. Επειδή, πριν από το Πανεπιστήμιο, δίδαξα ως μόνιμος εκπαιδευτικός στη Δευτεροβάθμια, ύστερα από επιτυχία σε διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π., γνωρίζω πολύ καλά πράγματα και καταστάσεις, όπως και τις κατάφορες αδικίες του συστήματος προσλήψεων στην Εκπαίδευση.

*Ο Εμμ. Χαλκιαδάκης διδάσκει Ιστορία στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και διετέλεσε ανώτερος συνεργάτης στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και ερευνητικός συνεργάτης στο Κέιμπριτζ.